

DECIZIE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Mariana Pitic
Ion Druță
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Serghei Scrob și avocatul acestuia- Gabriela Șoronga,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Scrob împotriva Întreprinderii de Stat „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” cu privire la anularea ordinelor de sancționare cu restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru orele de muncă prestate suplimentar și pentru funcția suplimentară exercitată, repararea prejudiciului moral cauzat în urma eliberării ilegale din serviciu, constatarea discriminării la locul de muncă, obligarea încetării acțiunilor de discriminare la locul de muncă, repararea prejudiciului moral cauzat în urma acțiunilor de discriminare și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 08 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 20 iulie 2015, Serghei Scrob, prin intermediul avocatului Violeta Gașitoi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” solicitând anularea ordinului nr. 85p din 15 iunie 2015 „Cu privire la sancționarea angajaților Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău”, cu restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, anularea ordinului nr. 128p din 10 septembrie 2014 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare unor angajați ai ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, cu constatarea depunerii prezentei cereri în termen, încasarea salariului în mărime de 30500 lei pentru orele de muncă lucrate suplimentar și neachitate de angajator pentru anii 2012-2015, câte 4 ore suplimentar lucrate în fiecare tură a câte 25 lei per oră, a salariului pentru funcția suplimentară de șofer în mărime de 27873 lei, a sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 17700 lei.

În motivarea acțiunii s-a invocat că Serghei Scrob în baza contractului individual de muncă nr. 431 din 12 februarie 2010 a fost angajat în funcția de

inspector de pază în subdiviziunea regimentul de poliție. Conform pct. 2 din contract, acesta a fost încheiat pe o perioadă nedeterminată.

Menționează că, la 31 martie 2014 Serghei Scrob a încheiat cu angajatorul Acordul adițional la contractul individual de muncă, prin care s-a stabilit că începând cu 01 aprilie 2014, va exercita funcția de inspector superior al Detașamentului de Pază nr. 3 (intervenție operativă) al Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău a ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, cu salariul tarifar de 2530 lei.

Afirmă că, din caracteristica eliberată de la locul de muncă rezultă că se caracterizează pozitiv, este disciplinat, onest, conștiincios în exercitarea obligațiilor ce îi revin. Conform fișei de post, ponderea ierarhică a funcțiilor deținute sunt: gardian public superior (grupa operativă); gardian public (grupa operativă); șofer (grupa operativă); inspector de schimb.

Declară că, la 15 iunie 2015, ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” a emis ordinul nr. 85p „Cu privire la sancționarea angajaților Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău”, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de concediere, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii, pentru ignorarea prevederilor prevăzute de pct. 2.4, lit. a) și g) din Regulamentul intern al ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”.

Precizează că, angajatorul a emis două ordine cu nr. 85p din 15 iunie 2015, care au conținut diferit și, anume, în unul din ordine a fost prevăzută desfacerea contractului individual de muncă de la 16 iunie 2015 și achitarea recompensei pentru concediul nefolosit în număr de 14 zile calendaristice, iar în alt ordin, cu același număr și aceeași dată, nu este prevăzută data de când este concediat și faptul achitării recompensei.

Invocă că, motivul sancționării, conform ordinului contestat, a servit faptul că anterior a fost sancționat pentru neglijența în serviciu cu avertisment prin ordinul nr. 128p din 10 septembrie 2014, ce a fost anulat de către angajator prin ordinul nr. 132p din 12 septembrie 2014, din motiv că sancționarea a fost una ilegală și arbitrară. Or, la momentul producerii evenimentelor descrise în ordinul nr. 128p, acesta se afla în concediu. Astfel, angajatorul constatând că a emis ordinul ilegal, l-a anulat printr-un alt ordin, făcând o mențiune în acest sens.

Susține că, angajatorul ilegal a indicat în ordinul nr. 85p din 15 iunie 2015 faptul sancționării anterioare a salariatului, precum și a indicat drept motiv de sancționare faptul că a fost sancționat și cu mustrare aspră conform ordinului nr. 196 din 31 decembrie 2014, ordin ce nu i-a fost eliberat. Sancționarea arbitrară, în opinia sa, se confirmă și prin demersurile făcute de către salariați.

Relevă că, la demersurile de a-i fi eliberată copia ordinului, nu a primit răspuns de la pârât. A considerat că ordinul nr. 196 din 31 decembrie 2014 a fost anulat de angajator. Dreptul de contestare a ordinului respectiv nu i-a fost explicat niciodată.

La 06 iulie 2015 s-a adresat pârâtului cu o cerere scrisă, prin care a solicitat eliberarea copieii ordinului nr. 196 din 31 decembrie 2014, prin care a fost sancționat cu mustrare aspră și a copieii explicațiilor pe care le-a dat angajatorului.

Remarcă că, din încheierea nr. 3464 din 31 decembrie 2014 se distinge cu certitudine că reclamantul nu a încălcat atribuțiile de serviciu. În ancheta de serviciu se conțin declarațiile martorilor, conform cărora la momentul când au intrat în

camera de predare a armelor, procedura de predare a armelor nu a început și ei singuri, ignorând prevederile Regulamentului, au intrat în acea cameră, fără ca să aștepte să vină mai întâi conducătorul lor. Cu toate că din ancheta de serviciu rezultă că nu este vinovat de cele întâmplate, a fost înaintată propunerea de a-i aplica sancțiune sub formă de mustrare aspră.

Menționează că, în rezultatul anchetei interne s-a constatat și faptul că unitatea de gardă ilegal a lăsat deschisă camera de primire-predare a armelor și munițiilor, în cazul în care conform prevederilor Regulamentului, camera trebuia să o deschidă unitatea de gardă doar la începerea procesului de eliberare și primire a armelor în prezența sa.

Afirmă că, la 18 iunie 2015 a depus o cerere la angajator, prin care a solicitat eliberarea copiei materialelor anchetei de serviciu, care au stat la baza emiterii ordinului de concediere nr. 85p din 15 iunie 2015. Prin răspunsul nr. S-95/15 din 24 iunie 2015 i-a fost refuzat, comunicându-i-se că poate face cunoștință cu ancheta de serviciu la sediul întreprinderii, însă la sediul ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” a fost informat că nu are dreptul să intre pe teritoriul întreprinderii.

Relevă că, prin încheierea nr. 5419 din 15 iunie 2015 privind rezultatele anchetei, a fost înaintată propunerea de a fi sancționat disciplinar cu concediere pentru faptul că la 28 aprilie 2015, doi angajați ai sectorului nr. 3 au procurat în timpul serviciului bere de la un magazin din str. Academiei. În acest sens, a explicat că la orele 00:05, a verificat activitatea grupei operative nr. 22, care se afla la locul dislocării din str. Miorița, nr. 1, dar nu a constatat că subalternii săi au consumat alcool, însă angajatorul a apreciat critic argumentele sale, indicând că comportamentul denigrator al membrilor grupei operative nr. 22- Sergiu Cara și Artur Cazac denotă atitudinea tolerantă și superficială față de exercitarea atribuțiilor funcționale de către reclamant. Nu s-a constatat că subalternii săi ar fi consumat băuturi spirtoase, iar angajatorul nu a ținut cont de aceste fapte. Nu a existat nici o plângere, prin care să se invoce că el-reclamantul și membrii grupului operativ nu și-au îndeplinit obligațiile funcționale în acea zi.

Susține că, a fost concediat ilegal, în baza unor presupuneri ale angajatorului și cu încălcarea procedurii. Ca membru de sindicat, la concedierea sa, nu a fost solicitat acordul organului sindical în acest sens.

Precizează că, orele sale de lucru erau de la 08:00 până a doua zi - ora 08:00, deci 24 ore, însă, de fapt, era nevoit să rămână la serviciu în afara programului, suplimentar aproximativ 4 ore, ceea ce, în opinia sa, se confirmă prin demersurile înaintate către specialistul principal al sectorului nr. 3, V. Costișanu, în care era specificată data și ora când a început lucrul și data și ora când a finalizat. Pentru orele lucrate suplimentar pe anii 2012-2015, câte 4 ore suplimentar în fiecare tură a câte 25 lei per oră, urma să i se achite suma de 30500 lei, însă nu a fost remunerat, ba dimpotrivă i se sugera că dacă nu este de acord, poate să demisioneze.

Indică că, deținea doar funcția de inspector superior al sectorului nr. 3 al Detașamentului de Pază nr. 3 (intervenție operativă) al Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău a ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, conform contractului individual de muncă.

Remarcă că, în cadrul întreprinderii era și funcția de șofer, care era deținută de un alt salariat, însă în luna octombrie 2014 a fost înștiințat că deja nu va mai avea șofer și va deține și funcția de șofer. A deținut funcția de șofer din octombrie 2014 până în iunie 2015, însă nu a fost remunerat.

La 18 septembrie 2015, Serghei Scrob, prin intermediul avocatului Violeta Gașițoi, a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, prin care a solicitat și anularea pct. 2 al ordinului ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” nr. 196p din 31 decembrie 2014 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare unor angajați ai ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, prin care i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de mustrare aspră, invocând că acest ordin i-a fost expediat la 16 iulie 2015 la solicitarea sa. Concomitent, a renunțat la cerința privind anularea ordinului nr. 85p din 15 iunie 2015 „Cu privire la sancționarea angajaților Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău”, deoarece prin ordinul nr. 121 p din 22 august 2015 această cerință a fost recunoscută și admisă de pârât, fiind dispusă anularea pct.2 al ordinului nr. 85p din 15 iunie 2015 și restabilirea în funcție.

La 21 martie 2016, Serghei Scrob, prin intermediul avocatului Violeta Gașițoi, a depus o cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, prin care a solicitat suplimentar la cerințele anterioare, încasarea salariului pentru funcția de șofer pe perioada septembrie 2015 - februarie 2016 și a salariului pentru orele suplimentare lucrate și neachitate pentru perioada septembrie 2015 - februarie 2016 în sumă de 4300 lei.

Serghei Scrob, prin intermediul avocatului Violeta Gașițoi, a depus la 21 aprilie 2016 o cerere de chemare în judecată suplimentară, prin care a solicitat constatarea discriminării la locul de muncă prin hărțuire și victimizare din partea angajatorului ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, dispunerea de a înceta acțiunile de discriminare la locul de muncă prin hărțuire și victimizare din partea angajatorului ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” și încasarea prejudiciului moral pentru acțiunile ilegale de discriminare în mărime de 5000 lei.

În motivarea cererii suplimentare s-a invocat că la 23 martie 2016, după ședința de judecată din 21 martie 2016, a început să fie intimidat de către angajator, care i-a expediat o scrisoare, prin care i s-a cerut să se prezinte la 25 martie 2016 pentru a înceta contractul individual de muncă, din considerentul că s-a adresat în instanța de judecată. La rândul său, a depus în adresa angajatorului o cerere, prin care și-a exprimat dezacordul cu scrisoarea nr. 774, solicitând încetarea acțiunilor de discriminare prin victimizare la locul de muncă. Cu toate că cererea a fost înregistrată, angajatorul totuși a insistat ca la 23 martie 2016, să se prezinte la ședință, unde a fost intimidat și amenințat că i se vor înrăutăți condițiile de muncă și situația, deoarece acesta depune cereri în instanța de judecată.

Menționează că, angajatorul a informat salariații să nu comunice cu reclamantul, în caz contrar, vor fi sancționați. Colegilor le este frică la locul de muncă să comunice cu el, pentru a evita sancționarea, ceea ce este o formă de discriminare prin hărțuire la locul de muncă. În situația respectivă, angajatorul a decis să-l limiteze în drepturi, adică prin presiunile care îi sunt create la locul de muncă să fie impus să-și retragă cererea de chemare în judecată, iar angajatorul, la

rândul său, să continue exploatarea salariaților la locul de muncă fără achitarea salariului și să continue sancționarea salariaților ilegal.

În final, reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 128p din 10 septembrie 2014 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare unor angajați ai ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” ca fiind ilegal și arbitrar, cu constatarea depunerii prezentei cereri în termen, anularea pct. 2 al ordinului ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” nr. 196p din 31 decembrie 2014 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare unor angajați ai ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, prin care i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de muștrare aspră, încasarea salariului în mărime de 30500 lei pentru orele de muncă lucrate suplimentar și neachitate de angajator pentru anii 2012-2015, câte 4 ore suplimentar lucrate în fiecare tură a câte 25 lei per oră, încasarea salariului pentru funcția suplimentară de șofer în mărime de 27873 lei, încasarea sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral, pentru eliberare ilegală din serviciu, constatarea discriminării la locul de muncă prin hărțuire și victimizare din partea angajatorului ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, obligarea pârâtului de a înceta acțiunile de discriminare la locul de muncă prin hărțuire și victimizare, încasarea prejudiciului moral pentru acțiunile ilegale de discriminare în mărime de 5000 lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 19700 lei.

Prin hotărârea din 09 septembrie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Scrob și s-a încasat de la ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” în beneficiul lui Serghei Scrob suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat în urma eliberării ilegale din serviciu; s-a constatat faptul discriminării lui Serghei Scrob la locul de muncă - ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” prin acțiuni de hărțuire; s-a obligat ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” să înceteze acțiunile ilegale de hărțuire în privința lui Serghei Scrob; s-a încasat de la ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” în beneficiul lui Serghei Scrob suma de 2000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat în urma acțiunilor de discriminare; s-a încasat de la ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” în beneficiul lui Serghei Scrob cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 lei; s-a încasat de la ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 210 lei; în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 08 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”; s-a admis apelul depus de Serghei Scrob; s-a modificat hotărârea din 09 septembrie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică, după cum urmează: s-a încasat de la ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” în beneficiul lui Serghei Scrob cheltuielile de asistență juridică în sumă de 8000 lei; în rest hotărârea din 09 septembrie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău s-a menținut.

La 02 februarie 2017, ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” a declarat recurs împotriva deciziei din 08 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depuse de Serghei Scrob împotriva ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, cu menținerea deciziei din 08 decembrie 2016 a Curții de Apel

Chișinău în partea ce ține de anularea ordinului nr. 128p din 10 septembrie 2014, anularea punctului 2 al ordinului nr. 196p din 31 decembrie 2014, încasarea salariului pentru orele de muncă suplimentare și neachitate pentru perioada 2012-2015, încasarea salariului pentru funcția suplimentară de șofer.

Prin încheierea din 26 aprilie 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a considerat inadmisibil recursul declarat de ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”.

La 08 februarie 2017, Sergiu Scrob și avocatul acestuia-Gabriela Șoronga au declarat recurs împotriva deciziei din 08 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărârii din 09 septembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău în partea respingerii cererii de chemare în judecată, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cerințelor formulate de Serghei Scrob în cererea de chemare în judecată.

În susținerea recursului s-a invocat că hotărârile pronunțate sunt neîntemeiate și afectează dreptul la un proces echitabil, coroborat cu art.14 CEDO, art. 13 CEDO.

Menționează că, formularea unei alte cereri de chemare în judecată cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, constatarea discriminării repetate prin victimizare și încasarea prejudiciilor suportate, demonstrează versiunea invocată și susținută pe parcursul întregului proces de judecată precum că angajatorul ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” neîntemeiat și nejustificat i-a aplicat sancțiuni disciplinare ilegale pentru a-l elibera din funcție, ca motiv servind faptul că a încercat să-și apere drepturile sale de salariat și să i se explice referitor la abuzurile comise. Presiunile la care a fost supus Serghei Scrob, în opinia recurenților, sunt evidente și cronologia evenimentelor demonstrează acest lucru. După adoptarea prezentei hotărâri, din nou a fost supus hărțuirii și victimizării la locul de muncă de către șefi, spunându-i-se să nu depună apel împotriva hotărârii și să renunțe la pretenții, în caz contrar va fi concediat. Astfel, la 04 octombrie 2016 din nou a fost concediat ilegal din funcție.

Consideră inadmisibil comportamentul și abuzurile vădite ale angajatorului, motiv pentru care instanțele de judecată sunt obligate să intervină și să pună capăt acestor abuzuri prin adoptarea unei hotărâri legale, compensarea prejudiciilor enorme suportate de către acest salariat nu sub aspect formal, ci efectiv, cu încasarea despăgubirilor proporțional suferințelor suportate.

Remarcă recurenții că, sancțiunea a fost aplicată conform ordinului nr. 85p din 15 iunie 2015, din motiv că subalternii săi ar fi consumat băuturi alcoolice la locul de muncă, ca urmare a deducției angajatorului, deoarece faptele invocate nu au fost confirmate prin ancheta de serviciu. În cadrul anchetei s-a stabilit că au cumpărat dintr-un magazin bere, nu și că au consumat-o. Chiar dacă s-ar fi constatat că cei doi angajați ar fi fost în stare de ebrietate la locul de muncă, răspunderea pentru această încălcare urmează să o suporte personal angajații respectivi.

Susțin recurenții că, după depunerea cererii de chemare în judecată cu privire la anularea ordinului menționat ca ilegal-13 iulie 2015, angajatorul și-a anulat propriul ordin și l-a restabilit în funcție pe Serghei Scrob, prin ordinul 121 p din 22 august 2015, cu decontarea tuturor plăților salariale legate de concedierea ilegală din funcție. După anularea acestui ordin, din nou a fost presat de către angajator să-și retragă cererea de chemare în judecată și i s-a spus deschis că oricum va fi găsit motiv de concediere, ceea ce s-a întâmplat de moment. Ca temei pentru sancționarea

cu demiterea din funcție, prin ordinul 85 p din 15 iunie 2015, a servit faptul că pe parcursul anului de muncă anterior concedierii sale, a fost sancționat disciplinar de 2 ori, iar unul din ordinele de concediere fiind nr. 128 p din 10 septembrie 2014. Prin proba prezentată de către pârât și anume ordinul 132 p din 12 septembrie 2014, ordin ce nu i-a fost adus la cunoștință, confirmă că ordinul nr.128 p din 10 septembrie 2014 a fost anulat. Din conținutul înscrisului prezentat acesta nu a fost anulat, dar a fost modificat și deja se indica că anterior fusese sancționat prin ordinul nr. 115 din 19 august 2014 cu avertisment.

Consideră eronată concluzia instanței în acest sens, deoarece ordinul respectiv nu a fost anulat, dar modificat, iar modificarea respectivă nu i-a fost adusă la cunoștință conform legii. Ordinul respectiv a fost contestat în termen, deoarece i-a fost prezentat și adus la cunoștință doar în instanța de judecată. Ilegalitatea ordinului respectiv este evidentă, deoarece a fost emis în timpul concediului medical, evenimentele, la fel, s-au derulat în acea perioadă. Materialele cauzei atestă că ordinul 196 p din 31 decembrie 2014 i-a fost expediat prin intermediul oficiului poștal la data de 16 iulie 2015 și a fost recepționat la 20 iulie 2015. Respectiv a solicitat anularea acestuia la 18 septembrie 2015 în interiorul termenului prevăzut de lege. Incidentul din 10 decembrie 2014 nu s-a produs din culpa sa. La producerea incidentului, procedura de predare a armei nu era începută, martori oculari ai incidentului fiind toate persoanele, inclusiv partea vătămată Vsevolod Vozian. Conform demersului depus în adresa angajatorului, indică că la producerea incidentului, procedura de predare a armelor nu începuse. Conform demersului salariatului Vadim Cebotari adresat directorului întreprinderii, se confirmă că toți salariații aflați în subordinea sa, zilnic erau instruiți privind măsurile de siguranță cu arma de foc și în ziua incidentului, procedura de primire-predare a armelor nu începuse. Respectiv, incidentul nu are nici o legătură cu atribuțiile funcționale ale sale, iar conform atribuțiilor de serviciu nici nu trebuia să fie prezent în acel loc, deoarece procedura de predare -primire a armelor nu începuse. Răspunderea pentru această abatere urmează să o suporte exclusiv angajații implicați direct în accident.

Prin cererea de chemare în judecată și probele anexate, indică recurenții că a fost probat faptul prestării muncii peste programul prevăzut atât în contractul individual de muncă, cât și fișa postului. Tura de serviciu urma să se înceapă la ora 8 și să se finiseze la ora 8 a următoarei zile. Rapoartele și demersurile anexate la materialele cauzei denotă că, de fapt, în perioada de referință a activat mai mult decât trebuia, la fiecare tură cu 4 ore suplimentar, pentru ce urmează a-i fi achitată pentru perioada 2013-2015, suma de 30500 lei. Atât prima instanță, cât și cea de apel au respins această cerință prin prisma prevederilor art. 104 alin.(3), (7) Codul muncii, adică lipsa acordului salariatului și decizia angajatorului.

Invocă recurenții dezacordul cu argumentele instanțelor ce au dus la respingerea cerințelor formulate, deoarece în situația în care a acceptat să presteze muncă supra program, ține de obligația angajatorului să emită un ordin cu privire la aceasta și acest lucru nu poate avea consecințe nefavorabile pentru angajat.

Referitor la argumentul instanțelor precum că nu s-ar fi demonstrat activarea sa în funcția de șofer, deoarece automobilul i-ar fi fost oferit pentru facilitarea atribuțiilor de serviciu, indică recurenții că, pârâtul a recunoscut că avea un vehicul de serviciu în dotare și faptul că până în octombrie 2014 avea șofer care era

remunerat conform legii, însă s-a concediat din proprie inițiativă. Astfel, atât din contractul individual de muncă, cât și din fișa postului nu rezultă că i s-ar fi oferit un automobil pentru ușurarea atribuțiilor funcționale, ceea ce confirmă suplimentar că angajatorul din nou s-a folosit în scopuri economice, deoarece a activat ca șofer. Specificul funcției deținute, riscurile la care era expus în timpul serviciului de noapte, faptul că el nu dormea în timpul turei de 24 ore și mai trebuia să și conducă, a fost o sarcină care nu i-a ușurat munca, ba dimpotrivă. Era obligat de a avea grijă de automobilul respectiv, să-l repare, să-l spele, ceea ce reprezenta o sarcină suplimentară pentru care urmează a fi remunerat. Respectiv pentru 9 luni lucrate ca șofer, urmează să i se achite suma de 27873 lei.

Consideră că atât instanța de fond, cât și cea de apel, în special pe capătul de cerere ce ține de încasarea salariului pentru funcția de șofer, nu au dat un răspuns clar și convingător de ce i-a fost respinsă această cerință.

Referitor la încasarea prejudiciului moral pentru concedierea ilegală din funcție, remarcă recurenții că instanța de judecată a considerat că suferințele morale pe care le-a suportat valorează 5000 lei, cu cuantumul căreia nu sunt de acord, deoarece a demonstrat că a avut suferințe morale enorme legate de eliberarea sa ilegală din serviciu. Din materialele cauzei este evident că între el și angajator au existat și există relații destul de tensionate, ce culminează cu aplicarea sancțiunilor disciplinare absolut neîntemeiate. Ordinul de concediere a fost anulat prin alt ordin, doar după adresarea cu prezenta cerere în judecată, peste 3 luni de la înregistrarea acesteia. Or, anularea ordinului nu semnifică și anularea suferințelor morale, starea de frustrare permanentă provocate de concedierea ilegală din funcție.

Opinează că, a fost comisă o ingerință ilegală în dreptul său de a munci, fiind obligat să lipsească de la muncă mai mult de 3 luni, ingerință ce nu a fost necesară într-o societate democratică și nu a fost proporțională cu scopul urmărit. Chiar dacă a fost anulat ulterior ordinul de concediere, el a fost lipsit ilegal de posibilitatea de a munci, iar testul triplu utilizat de CtEDO la examinarea litigiilor recunoaște dreptul părților la prejudiciu moral. La fel, legislația națională prevede încasarea prejudiciului moral pentru acțiunile ilegale ale angajatorilor. Modalitatea conform căreia au derulat evenimentele legate de concedierea sa, presiunile și umilințele la care a fost supus, precum și toate circumstanțele cauzei, îl îndreptățesc la solicitarea și achitarea unui prejudiciu echitabil în suma de 50000 lei. Doar prin încasarea unor prejudicii echitabile din contul pârâtului pentru abuzurile ce se petrec la această instituție, ei se vor responsabiliza și vor înceta să comită asemenea abuzuri pentru viitor. Pârâtul din nou l-a concediat ilegal, fapt menționat anterior, circumstanță ce denotă că ei sfidează în continuare toate normele legale și cele morale, fiind nevoit să meargă în instanța de judecată să-și apere drepturile.

Referitor la constatarea discriminării la locul de muncă de către angajator, obligarea pârâtului de a înceta acțiunile de discriminare prin hărțuire și victimizare a sa și încasarea prejudiciului moral pentru acțiunile discriminatorii în mărime de 5000 lei, indică recurenții că raporturile tensionate dificile, intimidările la care a fost expus la locul de muncă, au continuat după adresarea în instanța de judecată și la 23 martie 2016 printr-o scrisoare, angajatorul l-a informat de a se prezenta la 25 martie 2016 pentru a înceta contractul individual de muncă, din motiv că se adresează în instanța de judecată. La ședința respectivă s-a prezentat, a fost amenințat și intimidat precum

că i se vor înrăutăți condițiile de muncă, dacă nu va înceta adresarea în instanță.

Consideră că, este evident că scrisoarea expediată în adresa sa a avut drept scop să-l impună să-și retragă cererea de chemare în judecată, iar angajatorul să continue să exploateze salariații fără achitarea plăților datorate. Acțiunile angajatorului reprezintă hărțuire la locul de muncă, ce constituie o formă gravă a discriminării prevăzută în art. 2 al Legii 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității. Instanța de judecată a constatat discriminarea sa la locul de muncă de către angajator prin acțiuni de hărțuire, totodată detailând acțiunile de hărțuire și presiunile la care a fost supus și a dispus încasarea prejudiciului moral pentru acțiunile discriminatorii admise în mărime de 2000 lei, din cele 5000 lei solicitate. Prejudiciul moral încasat în urma discriminării în sumă de 2000 lei, în opinia recurenților, este inechitabil în raport cu faptele cauzate de angajator și suferințele și umilințele la care a fost supus și este, păstrând în continuare calitatea de victimă a discriminării, or, suma de 2000 lei nu-i aduce o satisfacție echitabilă. Suma de 5000 lei solicitată este una rezonabilă și nu este exagerată și instanța nu a motivat nici într-un mod de ce consideră că suferințele valorează 2000 lei și nu 5000 lei.

Susțin recurenții că, cheltuielile de asistență juridică achitate de către reclamant sunt pe deplin justificate, or, apărarea necesită un proces de analiză care evident nu poate fi realizat fără un efort intelectual considerabil. Litigiul dedus judecății este un caz complicat cu mai multe capete de cerere. Reclamantul nu este jurist de profesie și nu este capabil să se apere și să-și reprezinte interesele singur fără asistența unui avocat. Analizând necesitatea și proporționalitatea serviciilor juridice, reclamantul nu putea să se adreseze în instanța de judecată de sine stătător, neavând cunoștințele necesare și nefiind avocat. Consideră că, suma achitată de reclamant pentru serviciile juridice sunt niște cheltuieli reale, deoarece sunt confirmate prin bonurile de plată anexate la materialele cauzei, necesare, or, reclamantul nu este capabil să se reprezinte singur în instanță neavând studii în domeniu într-un litigiu atât de complex și rezonabile ca quantum, iar complexitatea litigiului, timpul efectiv consumat pentru întocmirea actelor procedurale și realizarea integrală a reprezentării raportat la suma achitată pentru asistența juridică este rezonabilă și nu este exagerată. Conform recomandărilor CtEDO și a Curții Supreme de Justiție toate condițiile privind încasarea serviciilor juridice au fost îndeplinite, respectiv a fost demonstrată necesitatea restituirii din contul intimațiilor a sumei totale a serviciilor juridice, iar micșorarea sumei pentru asistență juridică se dovedește a fi arbitrară și ilegală. Mai mult ca atât aceste acțiuni descurajează cetățenii să-și apere drepturile încălcate de angajator în instanța de judecată, ori, nerestituirea totală a serviciilor juridice va favoriza angajatorii să încalce drepturile salariaților și în continuare.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 08 decembrie 2016, iar Sergiu Scrob și avocatul acestuia-Gabriela Șoronga au declarat recurs la 08 februarie 2017, ceea ce denotă că este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 24 mai 2017 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Serghei Scrob și avocatul acestuia- Gabriela Șoronga și va modifica decizia instanței de apel în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să modifice decizia instanței de apel și/sau hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (3), (4) Cod de procedură civilă, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Din materialele pricinii și anume din contractul individual de muncă nr. 431 din 12 februarie 2010, rezultă că Serghei Scrob a fost angajat în cadrul Direcției pază de Stat mun. Chișinău în funcția de inspector de pază, pe o perioadă nedeterminată (Vol.I, f.d.16).

Prin acordul adițional nr. 431/10/4 la contractul individual de muncă, ultimul s-a modificat și începând cu 01 aprilie 2014, Serghei Scrob exercita funcția de inspector superior al Detașamentului de pază nr.3 (intervenție operativă) al Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău a ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” (Vol.I, f.d.17).

Prin ordinul nr. 85 p din 15 iunie 2015 „Cu privire la sancționarea angajaților Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău”, pentru ignorarea prevederilor prevăzute la pct. 2.4 liter. a), g) al Regulamentului intern al ÎS „Servicii

Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, aprobat de Consiliul de administrație al Întreprinderii și pus în aplicare prin ordinul nr. 125 din 18 mai 2011, inspectorului superior al sectorului nr. 3 al Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău-Serghei Scrob, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de concediere (Vol.I, f.d.18).

Serghei Scrob, nefiind de acord cu ordinul emis, la 20 iulie 2015, prin intermediul avocatului Violeta Gașițoi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” solicitând anularea ordinului nr. 85p din 15 iunie 2015 „Cu privire la sancționarea angajaților Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău”, cu restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, anularea ordinului nr. 128p din 10 septembrie 2014 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare unor angajați ai ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, cu constatarea depunerii prezentei cereri în termen, încasarea salariului în mărime de 30500 lei pentru orele de muncă lucrate suplimentar și neachitate de angajator pentru anii 2012-2015, câte 4 ore suplimentar lucrate în fiecare tură a câte 25 lei per oră, a salariului pentru funcția suplimentară de șofer în mărime de 27873 lei, rezultând din calculul: 3097 lei x 9 luni, a sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 17700 lei (Vol.I, f.d.4-15).

Ulterior, la 18 septembrie 2015, 21 martie 2016, 21 aprilie 2016, Serghei Scrob, prin intermediul avocatului Violeta Gașițoi, a depus cereri de majorare a cuantumului pretențiilor, invocând cerințe suplimentare, prin care a solicitat anularea pct. 2 al ordinului ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” nr. 196p din 31 decembrie 2014 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare unor angajați ai ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, prin care i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de mustrare aspră, încasarea salariului pentru funcția de șofer pe perioada septembrie 2015 - februarie 2016 și a salariului pentru orele suplimentare lucrate și neachitate pentru perioada septembrie 2015 - februarie 2016 în sumă de 4300 lei, constatarea discriminării la locul de muncă prin hărțuire și victimizare din partea angajatorului ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, dispunerea de a înceta acțiunile de discriminare la locul de muncă prin hărțuire și victimizare din partea angajatorului ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” și încasarea prejudiciului moral pentru acțiunile ilegale de discriminare în mărime de 5000 lei. Concomitent, a renunțat la cerința privind anularea ordinului nr. 85p din 15 iunie 2015 „Cu privire la sancționarea angajaților Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău”, deoarece prin ordinul nr. 121 p din 22 august 2015 această cerință a fost recunoscută și admisă de pârât, fiind dispusă anularea pct.2 al ordinului nr. 85p din 15 iunie 2015 și restabilirea în funcție (Vol.I, f.d.65-66,124-125, 134-138).

Astfel, prin ordinul nr. 121 p din 22 august 2015 „Cu privire la restabilirea în funcție a dlui Scrob Serghei Alexei, inspector superior al Sectorului nr. 3 (intervenție operativă) al Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău, ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” a dispus anularea pct. 2 al ordinului nr. 85p din 15 iunie 2015 privind concedierea dlui Serghei Scrob, inspector superior al Sectorului nr. 3 (intervenție operativă) al Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău, în temeiul art.86 alin.(1) lit.g) Codul muncii, cu restabilirea în

funcție a salariatului. Concomitent, a fost dispusă efectuarea decontărilor salariale pentru perioada începând cu 16 iunie 2015 până la data emiterii ordinului de restabilire în funcție, în limitele salariului tarifar și suplimentelor la salariu stabilite anterior (Vol.I, f.d.75).

În final, reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 128p din 10 septembrie 2014 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare unor angajați ai ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” ca fiind ilegal și arbitrar, cu constatarea depunerii prezentei cereri în termen, anularea pct. 2 al ordinului ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” nr. 196p din 31 decembrie 2014 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare unor angajați ai ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, prin care i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de muștrare aspră, încasarea salariului în mărime de 30500 lei pentru orele de muncă lucrate suplimentar și neachitate de angajator pentru anii 2012-2015, câte 4 ore suplimentar lucrate în fiecare tură a câte 25 lei per oră, încasarea salariului pentru funcția suplimentară de șofer în mărime de 27873 lei, încasarea sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral, pentru eliberare ilegală din serviciu, constatarea discriminării la locul de muncă prin hărțuire și victimizare din partea angajatorului ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, obligarea pârâtului de a înceta acțiunile de discriminare la locul de muncă prin hărțuire și victimizare, încasarea prejudiciului moral pentru acțiunile ilegale de discriminare în mărime de 5000 lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 19700 lei.

Prin hotărârea din 09 septembrie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Scrob și s-a încasat de la ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” în beneficiul lui Serghei Scrob suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat în urma eliberării ilegale din serviciu; s-a constatat faptul discriminării lui Serghei Scrob la locul de muncă - ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” prin acțiuni de hărțuire; s-a obligat ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” să înceteze acțiunile ilegale de hărțuire în privința lui Serghei Scrob; s-a încasat de la ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” în beneficiul lui Serghei Scrob suma de 2000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat în urma acțiunilor de discriminare; s-a încasat de la ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” în beneficiul lui Serghei Scrob cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 lei; s-a încasat de la ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 210 lei; în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (Vol.I, f.d.207-208, 214-228).

Prin decizia din 08 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”; s-a admis apelul depus de Serghei Scrob; s-a modificat hotărârea din 09 septembrie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică, după cum urmează: s-a încasat de la ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” în beneficiul lui Serghei Scrob cheltuielile de asistență juridică în sumă de 8000 lei; în rest hotărârea din 09 septembrie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău s-a menținut (Vol.II, f.d.19-35).

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că, instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe rezultând din prevederile art. 373 Cod de procedură civilă,

corect a reținut temeinicia acesteia, doar că modificând-o în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică, eronat a concluzionat ca fiind rezonabilă suma de 8000 lei de la ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” în beneficiul lui Serghei Scrob.

Colegiul apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanțelor ierarhic inferioare privind admiterea parțială a pretenției lui Serghei Scrob privind încasarea prejudiciului moral pentru concediere ilegală din serviciu doar în sumă de 5000 lei, deoarece suma de 50000 lei pretinsă cu titlu de prejudiciu moral este una exagerată în raport cu circumstanțele pricinii.

Conform art. 89 alin. (1) Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată.

Conform art. 90 alin. (1) Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

Conform art. 329 alin. (1) Cod de procedură civilă, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Conform art. 90 alin. (2) Codul muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă; b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.); c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

În contextul normelor precitate, Colegiul reliefă că, prin ordinul nr. 85p din 15 iunie 2015 „Cu privire la sancționarea angajaților Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău”, emis de ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, lui Serghei Scrob i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de concediere, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii (Vol.I, f.d.18).

Prin ordinul nr. 121 p din 22 august 2015 „Cu privire la restabilirea în funcție a dlui Scrob Serghei Alexei, inspector superior al Sectorului nr. 3 (intervenție operativă) al Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău, ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” a dispus anularea pct. 2 al ordinului nr. 85p din 15 iunie 2015 privind concedierea dlui Serghei Scrob, inspector superior al Sectorului nr. 3 (intervenție operativă) al Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău, în temeiul art.86 alin.(1) lit.g) Codul muncii, cu restabilirea în funcție a salariatului. Concomitent, a fost dispusă efectuarea decontărilor salariale pentru perioada începând cu 16 iunie 2015 până la data emiterii ordinului de restabilire în funcție, în limitele salariului tarifar și suplimentelor la salariu stabilite anterior (Vol.I, f.d.75).

La acest capitol, Colegiul relevă că pârâtul nu a compensat reclamantului prejudiciul moral pentru concediere ilegală din serviciu, cu toate că însuși

angajatorul a anulat ordinul de concediere a reclamantului Serghei Scrob, or, anularea acesteia nu presupune decât constatarea ilegalității concedierii reclamantului din funcția deținută.

Astfel, Colegiul apreciază ca fiind echitabilă suma de 5000 lei dispusă spre încasare de instanțele ierarhic inferioare de la ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” în beneficiul lui Serghei Scrob, cu titlu de prejudiciu moral pentru concediere ilegală din serviciu, or, conform art. 90 alin. (3) Codul muncii, mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

Argumentele recurențelor invocate în acest sens sunt neîntemeiate, or, existența raporturilor tensionate între angajat și salariat nu justifică cuantumul prejudiciului moral solicitat de reclamant, în condițiile când însăși pârâtul și-a anulat ordinul emis. Chiar și în condițiile aplicării mai multor sancțiuni disciplinare, nu poate fi justificată pretenția, deoarece fiecare ordin de aplicare a sancțiunilor disciplinare se contestă în ordinea prevăzută de lege.

Concomitent Colegiul precizează că instanțele ierarhic inferioare corect au concluzionat asupra netemeinicii pretențiilor reclamantului Serghei Scrob privind anularea ordinului nr. 128p din 10 septembrie 2014 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare unor angajați ai ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, anularea pct. 2 al ordinului ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” nr. 196p din 31 decembrie 2014 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare unor angajați ai ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, încasarea salariului pentru funcția suplimentară de șofer în mărime de 27873 lei.

Referitor la pretenția privind anularea ordinului nr. 128p din 10 septembrie 2014 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare unor angajați ai ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, prin care lui Serghei Scrob i-a fost aplicată ca sancțiune disciplinară-avertisment, Colegiul notează că instanțele ierarhic inferioare corect au constatat lipsa temeiurilor de anulare a acestuia.

Concomitent, în pct. 2 al ordinului nr. 132 p din 12 septembrie 2014 „Cu privire la modificarea ordinului ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” nr. 128 p din 10 septembrie 2014, s-a indicat că inspectorul superior al Detașamentului de pază nr. 3 al Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău-Serghei Scrob „merită să fie sancționat disciplinar, dar ținând cont că prin ordinul ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” nr. 115 p din 19 august 2014 i-a fost aplicată sancțiune disciplinară –avertisment, de limitat la sancțiunea disciplinară anterior aplicată.”

Tot aici este de menționat, că acest ordin este în vigoare, deoarece nu a fost contestat, fapt corect reținut de instanțele ierarhic inferioare, iar argumentele aduse de recurenți în acest sens sunt declarative, or, ilegalitatea acestuia nu a fost probată.

Colegiul apreciază ca fiind justificată concluzia instanțelor ierarhic inferioare în partea respingerii pretenției reclamantului privind anularea pct. 2 al ordinului ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” nr. 196p din 31 decembrie 2014 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare unor angajați ai ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne”, prin care lui Serghei Scrob i-a fost aplicată mustrare aspră ca sancțiune disciplinară, deoarece era de obligația lui Serghei Scrob

de a supraveghea procesul de predare a armelor și munițiilor, care nu a reacționat la acțiunile salariaților aflați în subordinea sa, favorizând intrarea acestora fără necesitate în camera de predare a armelor și munițiilor, nu a interzis scoaterea armei din toc și toate acțiunile efectuate până la producerea împușcăturii ce s-a soldat cu provocarea accidentului grav de muncă, fiind ignorate prevederile pct.2.4 lit.a),e), g) al Regulamentului intern al pârâtului, ce obligă salariatul la îndeplinirea conștiincioasă și corectă a atribuțiilor ce-i revin.

Argumentele părții recurente invocate în acest sens nu sunt probate, or, faptul că Cebotari Vadim în demersul adresat directorului întreprinderii pârâte ar fi confirmat că salariații sunt instruiți de Serghei Scrob zi de zi privind măsurile de siguranță cu arma de foc, nu confirmă respectarea atribuțiilor de către reclamant și în ziua incidentului.

De asemenea, nu este întemeiată nici pretenția reclamantului în partea încasării salariului pentru exercitarea funcției de șofer, or, acest fapt nu a fost confirmat, în condițiile când automobilul de serviciu s-a oferit pentru facilitarea condițiilor de muncă și aceasta nu presupune o muncă suplimentară.

Tot aici, este de menționat că Serghei Scrob nu și-a exprimat dezacordul întru folosirea automobilului de serviciu, or, acordarea automobilului de serviciu nu a presupus și cumularea funcției de șofer de către Serghei Scrob și respectiv achitarea acesteia, chiar și în condițiile dispunerii anterior de un șofer la automobilul de serviciu.

Supozițiile părții recurente aduse în confirmarea poziției, nu confirmă temeinicia cerinței date, aspect corect reținut de instanțele inferioare.

Colegiul relevă că instanța de apel corect a constatat că instanța de fond temeinic și legal a respins pretenția reclamantului privind încasarea salariului pentru orele de muncă lucrate suplimentar și neachitate de angajator, axându-se pe faptul că lipsește acordul salariatului și decizia angajatorului în sensul art. 104 Codul muncii, iar argumentele invocate de reclamant sunt neîntemeiate.

Conform art. 104 alin.(1), (2), (3), (4), (7) Codul muncii, se consideră muncă suplimentară munca prestată în afara duratei normale a timpului de muncă prevăzute la art.95 alin.(2), la art.96 alin.(2)-(4), la art.98 alin.(3) și la art.99 alin.(1). Atragerea la muncă suplimentară poate fi dispusă de angajator fără acordul salariatului: a) pentru efectuarea lucrărilor necesare pentru apărarea țării, pentru preîntâmpinarea unei avarii de producție ori pentru înlăturarea consecințelor unei avarii de producție sau a unei calamități naturale; b) pentru efectuarea lucrărilor necesare înlăturării unor situații care ar putea periclita buna funcționare a serviciilor de aprovizionare cu apă și energie electrică, de canalizare, poștale, de telecomunicații și informatică, a căilor de comunicație și a mijloacelor de transport în comun, a instalațiilor de distribuție a combustibilului, a unităților medico-sanitare. Atragerea la muncă suplimentară se efectuează de angajator cu acordul scris al salariatului: a) pentru finalizarea lucrului început care, din cauza unei rețineri neprevăzute legate de condițiile tehnice ale procesului de producție, nu a putut fi dus până la capăt în decursul duratei normale a timpului de muncă, iar întreruperea lui poate provoca deteriorarea sau distrugerea bunurilor angajatorului sau ale proprietarului, a patrimoniului municipal sau de stat; b) pentru efectuarea lucrărilor temporare de reparare și restabilire a dispozitivelor și instalațiilor, dacă deficiențele acestora ar

putea provoca încetarea lucrului pentru un timp nedeterminat și pentru mai multe persoane; c) pentru efectuarea lucrărilor impuse de apariția unor circumstanțe care ar putea provoca deteriorarea sau distrugerea bunurilor unității, inclusiv a materiei prime, materialelor sau produselor; d) pentru continuarea muncii în caz de neprezentare a lucrătorului de schimb, dacă munca nu admite întreruperi. În aceste cazuri, angajatorul este obligat să ia măsuri urgente de înlocuire a salariatului respective. Atragerea la muncă suplimentară în alte cazuri decât cele prevăzute la alin.(2) și (3) se admite cu acordul scris al salariatului și al reprezentanților salariaților. Atragerea la muncă suplimentară se efectuează în baza ordinului (dispoziției, deciziei, hotărârii) motivat al angajatorului, care se aduce la cunoștința salariaților respectivi sub semnătură.

În contextul dat, Colegiul precizează totodată că doar inexistența ordinului emis de angajator privind atragerea la muncă suplimentară nu poate servi ca temei unic pentru respingerea cerinței reclamantului. Inexistența/lipsa ordinului de atragere la muncă suplimentară ar urma să fie confirmată și printr-o circumstanță suplimentară ce ar servi ca temei de respingere a pretenției privind încasarea salariului pentru prestarea muncii suplimentare și anume stabilirea neprestării „de facto” a muncii suplimentare în afara programului.

La acest capitol, Colegiul reține că prestarea muncii suplimentare nu s-a confirmat, fapt corect reținut și de instanțele inferioare, iar argumentele recurentului și probele invocate în acest sens, nu confirmă și prestarea acesteia.

Din demersurile întocmite de către Serghei Scrob pe numele Specialistului principal al sectorului nr. 3 al Direcției reacționare operativă și pază fizică mun. Chișinău-V. Costișanu, care în opinia sa, justifică pretenția privind prestarea muncii suplimentare, se distinge că reclamantul ar fi asistat între orele 08:00-11:30,11:50 ale zilei imediat următoare turei, la primirea și predarea armelor din camera de muniții, însă aceste demersuri nu pot servi ca probe întru confirmarea prestării muncii suplimentare.

În partea cerințelor privind constatarea discriminării lui Serghei Scrob la locul de muncă prin acțiuni de hărțuire și încasarea prejudiciului moral doar în sumă de 2000 lei din suma de 5000 lei solicitată în acest sens, Colegiul apreciază ca fiind corectă concluzia instanțelor ierarhic inferioare în acest sens, or, faptul discriminării a fost confirmat de reclamant și nu a fost negat de către pârât.

Mai mult ca atât, art. 16 al Constituției Republicii Moldova interzic discriminarea cetățenilor Republicii Moldova, iar scopul Legii cu privire la asigurarea egalității nr. 12 din 25 mai 2012 este de a preveni și combate discriminarea.

Referitor la solicitarea reclamantului privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 19700 lei, Colegiul o consideră întemeiată, de aceea consideră necesar de a modifica decizia instanței de apel în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică, majorând quantumul acestora de la 8000 lei la 19700 lei.

În conformitate cu art. 96 alin. (1), (1¹) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează

părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La caz, Colegiul notează că reclamantul Serghei Scrob în cadrul procesului a beneficiat de asistență juridică acordată de avocatul Violeta Gașițoi, în baza mandatului nr. MA 0000979 din 30 iunie 2015, conform contractului de asistență juridică nr. 44 din 30 iunie 2015 (Vol.I, f.d.3) și asistență juridică acordată de avocatul Gabriela Șoronga, în baza mandatului nr. MA 0959795 din 20 iulie 2016, conform contractului de asistență juridică nr. 261 din 15 iunie 2016 (Vol.I, f.d.161).

Tot aici, este de menționat că în condițiile legii cât și a jurisprudenței CtEDO, instanțele de judecată la soluționarea cererilor de restituire a cheltuielilor pentru asistență juridică, urmează să ia în considerare că partea care pretinde compensarea acestora, necesită să prezinte dovada achitării onorariilor avocaților, adică copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată și listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Astfel, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 17700 lei, pretinse de reclamant, au fost achitate pentru serviciile de asistență juridică prestate de avocatul Violeta Gașițoi în cadrul procesului dat în baza contractului de asistență juridică nr. 44 din 30 iunie 2015, conform bonului de plată Seria WL nr. 694012 din 30 iunie 2015 (Vol.I, f.d.154).

Iar, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 lei, pretinse de reclamant, au fost achitate pentru serviciile de asistență juridică prestate de avocatul Gabriela Șoronga în cadrul procesului dat în baza contractului de asistență juridică nr. 261 din 15 iunie 2016, conform bonului de plată Seria ED nr. 164642 din 20 iunie 2016 (Vol.I, f.d.162).

De asemenea, Colegiul remarcă că în contextul Recomandării privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată de către Consiliul Uniunii avocaților din Republica Moldova, prin Decizia nr. 2 din 30 martie 2012, pornind de la practica CtEDO, conform căreia cheltuielile pentru asistența juridică și onorariul avocatului trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime, urmează să se ia în considerare complexitatea cauzei; dificultatea problemelor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistență juridică. Înalta Curte a mai statuat că nu ține de competența sa de a se expune asupra acordului cu privire la onorarii. În conformitate cu jurisprudența sa, ea urmează să stabilească dacă costurile și cheltuielile au fost necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime (Amihalachioaie vs Moldova).

Prin prisma celor menționate *supra*, instanța de recurs relevă că cuantumul serviciilor achitate de către Serghei Scrob pentru asistența juridică acordată acestuia în prezenta cauză în raport cu complexitatea și dificultatea problemelor juridice ridicate de speță, este unul rezonabil.

În consecință, Colegiul ajunge la concluzia de a încasa de la ÎS „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” în beneficiul lui Serghei Scrob suma de 19700 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, or, instanța de apel a considerat a fi reală

și necesară doar suma de 8000 lei, însă a eludat aspectul complexității pricinii per ansamblu.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de modifica decizia instanței de apel în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică, prin majorarea cuantumului de la 8000 lei până la 19700 lei, cu încasarea acestora de la Întreprinderea de Stat „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” în beneficiul lui Serghei Scrob.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. a), e) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Serghei Scrob și avocatul acestuia- Gabriela Șoronga.

Se modifică decizia din 08 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Scrob împotriva Întreprinderii de Stat „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” cu privire la anularea ordinelor de sancționare cu restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru orele de muncă prestate suplimentar și pentru funcția suplimentară exercitată, repararea prejudiciului moral cauzat în urma eliberării ilegale din serviciu, constatarea discriminării la locul de muncă, obligarea încetării acțiunilor de discriminare la locul de muncă, repararea prejudiciului moral cauzat în urma acțiunilor de discriminare și încasarea cheltuielilor de judecată, în partea încasării cheltuielilor pentru asistență juridică, după cum urmează:

-Se încasează de la Întreprinderea de Stat „Servicii Pază a Ministerului Afacerilor Interne” în beneficiul lui Serghei Scrob cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 19700 lei (nouăsprezece mii șapte sute lei).

În rest, se mențin decizia din 08 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 09 septembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Mariana Pitic

Ion Druță

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală